

Lied van jouw leven

Tussenbrief

Een jaar geleden

In de eerste maanden van de Coronacrisis, maakte ik iedere week een aflevering van 'Met Hart en Ziel Thuiszingen'. Ik lees terug wat ik vorig jaar rond Pasen had geschreven als inleiding op de video:

Pasen. Een verhaal over lijden en sterven, dat ineens actueel voelt. En dan is er het grote mysterie van steeds weer nieuw leven uit de dood. Toch voelt het bijna ongepast om Pasen te vieren zoals gewoonlijk. Mijn stemming neigt niet direct naar iets feestelijks met eieren en lammetjes. Maar de lente lacht, barst uitbundig uit de knoppen en viert het nieuwe leven schaamteloos!

Dat paradoxale, van dood en nieuw leven, van zorgen en hoop, van kille afstand en warme nabijheid, hangt ook om de huidige crisis. Het zet alles op scherp. Ik voel behoefte aan verzachting en ontspanning. Aan een innerlijke glimlach, die als een zachte revolutie naar buiten reikt...

Een spirituele crisis?

Is er nu, een jaar later, nog uitzicht op verzachting en een innerlijke glimlach? De tijdgeest ademt wantrouwen, verharding, polarisatie. En dáár heb ik meer last van dan van angst voor ziekte of voor opgelegde beperkingen.

Het lijkt alsof deze crisis onderliggende patronen van disbalans blootlegt. Disbalans tussen mens en natuur, disbalans in rechtvaardigheid en machtsverhoudingen, in het klein en in het groot. Maar vooral: disbalans in mijzelf. Er wordt wel gezegd dat deze crisis ten diepste een *spirituele* crisis is.

Een spirituele crisis versta ik vooral als: een dreigend verlies van verbinding. Raken we de verbinding kwijt met onszelf, elkaar, de aarde met alles wat daarop leeft, met de heiligheid en het wonder van het leven? Of beter gezegd: zijn we vergeten dat we tot in onze diepste vezels met alles en iedereen verbonden zijn, in één groot wonder?

Pasen

Het verhaal van opstanding uit de dood. In het allerdiepste dal van donker en wanhoop ('Goede' Vrijdag) breekt nieuw leven door, ongelooflijk, maar niet te stuiten. *"Pasen is begrijpen dat we tussen wonderen leven"*, schrijft theoloog en schrijver Wim Jansen in zijn nieuwe column.

Hij schrijft verder: *"Je zucht onder Corona en maatregelen en politiek gekonkel en vele vervelende mensen en misschien het verdriet om een kostbaar mens....maar je gaat naar buiten en je ziel wordt opengetrokken door het licht en de schoonheid van een nieuwe dag."*

Een zachte revolutie

Mijn ziel open laten trekken door het licht en de schoonheid van een nieuwe dag. Mezelf er elke dag opnieuw aan herinneren hoe ik daar allang deel van uitmaak. En me daar door niets en niemand vanaf laten brengen.

Die verbinding, met het diepste, met het hoogste, met het geheel; dat is waar het in ons samen zingen altijd over gaat. Dat is wat we uitdrukken. Zingen is een 'zachte revolutie'.

Ik stuur hierbij een lied mee dat Jan Linssen en ik in december zongen. Een lied, dat een lichtje aansteekt in het donker van Goede Vrijdag...

Mooie Paasdagen wens ik je!

Welkom

Ik hoop je weer snel te ontmoeten!
Warme groet,

Suzanne

Suzanne Uleman
www.liedvanjouwleven.nl

